

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudce Mgr. Jana Šmakala a soudkyně Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: **R. K.**
proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření ve věci **žaloby proti zásahu žalovaného spočívajícím ve vrácení žádosti žalobce o dočasnou ochranu ze dne 3. 2. 2025 č. j. OAM-8097/DO-2025 pro nepřijatelnost,**

takto:

Ministerstvo vnitra a Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie i všechny odbory cizinecké policie jsou povinny strpět pobyt žalobce R. K., narozeného X., na území České republiky do skončení soudního řízení před Krajským soudem v Plzni ve věci sp. zn. 55 A 10/2025.

Odůvodnění:

1. Dne 14. 2. 2025 podal žalobce žalobu proti zásahu Ministerstva vnitra spočívajícím v tom, že mu ministerstvo vrátilo žádost ze dne 2. 2. 2025 (vyznačení nepřijatelnosti dne 3. 2. 2025) o poskytnutí dočasné ochrany pro nepřijatelnost podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invází vojsk Ruské federace. Důvodem nepřijatelnosti mělo být to, že žalobci byla dočasná ochrana poskytnuta v jiném členském státu EU (v Rumunsku).
2. Postup žalovaného žalobce považoval za protiprávní a rozporný s unijním právem. Nezákonnost vyznačení nepřijatelnosti žádosti konstatovaly i správní soudy včetně Krajského soudu v Plzni. Zároveň žalobce uvedl, že na věc dopadá výluka ze soudního přezkumu podle § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb. Tato výluka je podle něho též v rozporu s unijním právem.

Pravomoc soudu rozhodovat o věci

3. Podle § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb. Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky nepřijatelnou žádost cizinci vrátí a sdělí mu důvod nepřijatelnosti; **soudní přezkum je vyloučen.**

4. Soudním přezkumem je *stricto sensu* chápán postup soudu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). V souzené věci nebylo napadeno rozhodnutí žalovaného ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Ve shodě s dřívějšími závěry liberecké pobočky Krajského soudu v Ústí nad Labem v odst. 20–28 rozsudku č. j. 59 A 45/2022-30 tak Krajský soud v Plzni konstatuje, že projednání věci před soudem nemůže být vyloučeno podle § 68 písm. e) s. ř. s.
5. Zároveň se však soud ztotožnil se závěry liberecké pobočky Krajského soudu v Ústí nad Labem i v tom, že záměrem zákonodárce bylo vyloučit rozhodování správních soudů zcela, nikoliv pouze v řízení o žalobě podle § 65 a násl. s. ř. s. Za toho stavu by žaloba měla být nepřipustná podle § 6 s. ř. s. ve spoj. s § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb.
6. Krajský soud v Plzni ve skutkově a právně obdobných věcech již dříve konstatoval v rozsudcích č. j. 55 A 6/2023-44 ze dne 17. 5. 2023, č. j. 55 A 40/2023-63 ze dne 18. 10. 2023, že výluka soudního přezkumu podle § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb. je v rozporu s unijním právem. S ohledem na to dospěl **k předběžnému závěru, že i v nynější věci je výluka soudního přezkumu podle § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb. potenciálně v rozporu s unijním právem.**
7. Krajský soud v Plzni v cit. rozsudku 55 A 40/2023-63 dospěl k závěru, že žalobci svědčí právo na dočasnou ochranu i v případě, kdy žalobce požádá o dočasnou ochranu na území ČR a zároveň je poživitelem dočasné ochrany v jiném státu EU. Tomuto hmotnému právu pak svědčí soudní ochrana zaručená čl. 47 Listiny základních práv EU.
8. Do přijetí konečného závěru soudu o otázce přípustnosti výlučky soudního přezkumu v nynější věci tak žalobu není možné odmítnout. S ohledem na předběžný názor soudu o protiprávnosti výlučky je naopak třeba činit úkony směřující k rozhodnutí ve věci samé.

Posouzení návrhu na vydání předběžného opatření

9. Žalobce navrhl vydání předběžného opatření, kterým by soud dočasně upravil jeho pobyt v ČR. Žalobce aktuálně pobývá v ČR v rámci bezvízového styku, po jeho skončení zde bude pobývat nelegálně. Následně by s ním tedy mohlo být zahájeno řízení o správním vyhoštění. Žalobce si je vědom tzv. překážek vycestování ve smyslu § 179 zákona o pobytu cizinců, nicméně i tak by byl případně evidován v Schengenském informačním systému či evidenci nežádoucích osob. Zároveň by musel uhradit pokutu za svůj nelegální pobyt a náklady správního řízení. Aktuálně však žalobce nemůže v ČR legálně pracovat, neměl by tak případné výdaje z čeho hradit. Žalobce zdůraznil, že nemá možnost požádat o jiné pobytové oprávnění. Na území ČR nemá žalobce rodinného příslušníka, který by měl udělenou dočasnou ochranu. Udělení dočasné ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 51 zákona o dočasné ochraně tedy nepřichází v úvahu. Žalobci je známo, že ani vízum za účelem strpění pobytu podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců není cizincům v obdobných případech udělováno.
10. Žalovaný s návrhem nesouhlasil. Žalobce má stále udělenou dočasnou ochranu v Rumunsku, kam se může vrátit. V praxi se řízení o správním vyhoštění se státními příslušníky Ukrajiny zahajují zcela výjimečně. I pokud by k zahájení takového řízení došlo, policie obvykle vysloví překážku vycestování podle § 179 zákona o pobytu cizinců. Po dobu trvání překážky by žalobce nebyl veden v Schengenském informačním systému. Není také pravdou, že by žalobce nemohl legalizovat svůj pobyt na území jiným způsobem. Může požádat o vybraná

pobytová oprávnění prostřednictvím zastupitelského úřadu, včetně možnosti požádat o upuštění od povinnosti osobního podání žádosti. Podmínky pro udělení víza za účelem strpění pobytu žalobce nicméně nesplňuje, neboť je držitelem dočasné ochrany v Rumunsku.

11. Podle § 38 odst. 1 s. ř. s. může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet, byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu.
12. Žalobce osvědčil, že mu hrozí vážná újma. Po skončení jeho bezvízového styku bude v ČR pobývat nelegálně, neboť mu nebyla poskytnuta dočasná ochrana. Žalovaný neuvedl žádné konkrétní pobytové oprávnění, o které by žalobce případně mohl na zastupitelském úřadu žádat. Zároveň uvedl, že žalobce nesplňuje podmínky pro udělení víza za účelem strpění [§ 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců], neboť žalobce má být poživitelem dočasné ochrany v Rumunsku. Právě vízum za účelem strpění by ve věci žalobce přicházelo do úvahy, tuto možnost nicméně žalovaný vyloučil. Za toho stavu žalobce osvědčil, že není schopen si svůj pobyt na území ČR upravit jinak.
13. Hrozící vážnou újmu přitom lze spatřovat i v bezprostředně hrozícím uložení správního vyhoštění, jakož i zařazení do Schengenského informačního systému či evidence nežádoucích osob. Žalovaný sice uvedl, že se státními příslušníky Ukrajiny jsou řízení o správním vyhoštění zahajována zcela výjimečně, nicméně nevyloučil, že tato řízení mohou být v některých případech zahájena. Nadto o správním vyhoštění cizince rozhoduje policie, nikoliv žalovaný. Co se týče vyslovení překážek vycestování, tedy i následnému nezařazení cizince do Schengenského informačního systému, žalovaný opět uvedl, že policie obvykle vyslovuje překážku vycestování, nikoliv ve všech případech.
14. Ve skutkových poměrech případu žalobce tak jde o vážnou újmu, které je namístě předejít předběžnou úpravou poměrů. Soud proto žalovanému v souladu s návrhem uložil povinnost strpět pobyt žalobce na území České republiky do pravomocného skončení tohoto soudního řízení. Současně soud za užití poslední věty § 38 odst. 1 s. ř. s. uložil tutéž povinnost i Policii ČR, Ředitelství služby cizinecké policie a všem odborům cizinecké policie, jelikož lze usuzovat, že při absenci jakéhokoli formálního osvědčení o oprávnění cizince pobývat na území České republiky by cizinecká policie mohla vůči žalobci uplatňovat sankce za nelegální pobyt.
15. Soud proto uložil žalovanému, Policii ČR, Ředitelství služby cizinecké policie a všem odborům cizinecké policie, aby strpěli pobyt žalobce na území České republiky do konečného vyřešení otázek vznesených v žalobě.
16. Rozhodnutí o předběžném opatření může soud zrušit nebo změnit, změní-li se poměry, a to i bez návrhu (§ 38 odst. 4 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 5. března 2025

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu